

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

változlanul

ars 5.80 - 6.60... ker. 9 frt 50 kr...

Előfizetési díj: Védőre postán vagy helyben hához... Egy szám 6 krajczár.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz. Kiváltvány Bosznia és Hercegovina lakóihoz!

Az újabb trónbeszéd.

Még az egyik trónbeszédre meg sem... Csak a trónbeszéd tünteti fel igazán, mely kevés sulyt helyeznek külügyi dolgokra...

A magyar országgyűlés e trónbeszéd... A magyar országgyűlés e trónbeszéd... A magyar országgyűlés e trónbeszéd...

Ham azert bármily kitüntető gond... Andrassy Gyula gr. valóságos buvási furranghoz folyamodik e trónbeszéd...

Andrassy Gyula gr. valóságos buvási furranghoz folyamodik e trónbeszéd... Andrassy Gyula gr. valóságos buvási furranghoz folyamodik e trónbeszéd...

Mivel is mentegetné most a külügyi kormány a delegáció előtt az erőszakos be-

törést s az annak tejében kidobott áldozatokat, ha szert nem tett volna egy szerződésre, melyet most palást gyanánt dob a történetekre.

Azt mondja a trónbeszéd, hogy a berlini béke a Balkán félszigeten új állapotot teremtett. Ez igaz. De mi nem is erre kérjük a felvilágosításokat és reméljük a magyar delegáció sem erre kéri, hanem azon előzményekre nézve, a melyek által a külügyi kormány megengedte, hogy Oroszország egy befejezett háboru után terszerkesztésének összes hatalmával nehezedjék az európai államok kongressusára.

A trónbeszéd többi részében is éles kiforgatás az igazságoknak. Nagy határozottsággal beszél, hogy a berlini szerződés által biztosított állítólagos békét fenntartani kötelezéseként ismeri, de ugyan akkor utal arra, hogy a „zilált állapotok” miatt volt kénytelen fegyveresen betérni azon tartományokba, a melyeket a berlini kongressus jegyzőkönyveinek világos megállapodásai szerint csupán egy Törökországgal kötendő egyezmény alapján szabad lett volna megszállnia.

Legérdekesebb különben e trónbeszédben, hogy csak úgy sorolja a frázisokat. Történelmi missió magasztalára emeli az erőszakot, kába hitben kívánja ringatni a delegátus urakat. Azt hiszi minden jó van, ha Bosznia jövődéli képeleti jövedelmében helyezi kilátásba kárpótást a tetemes áldozatokért.

A delegátus urak, azonban ha méltóan akarják teljesíteni a feladatot, legelőbb felelősségre vonják Andrassy urat azon tényért, hogy a hatvan milliót oly célra elköltötte, a melyre nem volt meg szavazva. De kérdőre vonják főképp arra nézve, mi történjék e tartományokkal. Mert a trónbeszéd elég érthetően céloz rá, hogy a reménybeli jövedelmek, a melyekről kárpótást vár az áldozatokért, nem jelentenek egyebet, mint annektól is tartományokat. Kell-e azonban utoljára is utalni azon politikai és pénzügyi veszedelmekre, a melyek az annexióból a monarchiára hárul? Ha elakarják veszteni, ha szét akarják malátai e monarchiát, épenséggel utján vannak a romlásnak.

Budapest, nov. 11.

A fülgeletességi kör holnap, kedden, délután 6 órakor érkezik el.

A magyar delegáció külügyi bizottsága, kedden, este 6 órakor ülést tart, melyen Andrassy Gyula külügyminiszter nem is felvilágosítást szándékozik adni, a helyzetről. Mint a „P. C.” értesül e felvilágosítás nem lesz részletes és kimerítő, hanem csak az előleges tájékozásra fog szolgálni. Andrassy gróf, mint már napok előtt említettük, keleti politikájára vonatkozó részletes, és beható felvilágosításokat csak a delegatiónak teljes ülésében szándékozik adni.

A kormánypart felirati javaslata.

Ki tudja micsoda dolgokat fogunk még megérni Magyarországon, az abszurditások hazájában!

A kormánypart felirati javaslataival valóban elrugaszt lábaknál a fogható dolgok világát, hogy határtalanul szágul-

dozzunk a ködös képtelenségek felhő-reigióban. Nézzük jól meg, ez a felirat ellenzéki felirat egy olyan politika ellen, mely a jelenlegi felelős kormányzók közreműködésével jött létre. De ugyanez a felirat megegyezés eredménye, a jelenlegi kormányzattal és nincs is más célja, csak hogy Tisza Kálmán kormányzatát továbbra is lehetővé tegye. A platói szellemek utóéletének kifejezése. Vágyak, aggodalmak és kivánságok, melyeknek nemcsak hogy nincs befolyásuk a dolgok gyakorlati menetére, de már eleve nemis bírnak azokkal a rendelkezéssel, hogy gyakorlati hatást érleljenek.

Ha nem tudnók, hogy a felirati javaslat a kormány és a felirati bizottság között megegyezésnek eredménye, egy pillanatra azt lehetnők, hogy a kormánypart felocsudt szonnyu dermedtségéből és egyenesen szembe akar fordulni az országvesztő politika intézőivel. De ezt a feliratot épen a kormány híveinek nevében nyújtották be. Így rögtön szembetűnő lesz rajta, hogy egész szövegében nemcsak, hogy kikérüli a természetes következtetéseket, melyek alaphangjából és elvi tételeiből folynak, de egyenesen megsemmisíteni igyekszik minden természetes folyományt. A felirati javaslat ki akarná fejezni az ország nyugtalanságát és elégtelenségét, de csak azt várná, hogy a kormánynak felvilágosításai a nyugtalanság helytelen voltát és az elégtelenség indokoltságát természetesen tüntessék ki. Mintha elkezdenék gyereket merő szeszélyből sirni, hogy rémeket lát a sötétben és nem kérne egyebet, csak hogy félelmetől szabadítsák meg batorítójó szóval és atyai gyöngédséggel. A felirati javaslat azt mondja, hogy van akarata, de nem akarja, hogy akarata meg is valósuljon. A felirati javaslatnak van nézete, de egyáltalában nem nézete, hogy nézete helyes. Oh az a bosnyák politika annyi aggodalmat és nyugtalanságot keltett, tessék megmondolni mennyi pénzbe is került, és netalán még veszedelmé is származhatik belőle egész alkotmányos életünkre. De a világrt sem szabad kimondanunk, hogy ezt a politikát nyugtalanság és ellenzés daczára, sőt az ország határozottan kifejezett tiltakozása ellenében a kormány alkotmányellenesen, illoyalis eszközökkel hajtotta végre és a világrt sem mondjuk ki azt sem, hogy a politikának megváltoztatását kívánjuk. Oh, mi soha olyt se kérni, se várni nem fogunk, mi a boszniai és hercegovinai ügy megoldását egyenesen „Felséged magas belátására és Magyarország iránti jóakarata” bizzuk. Felségednek ez bizonyára sikerüljön! Természetesen, hiszen csak felséged belátásával és jóakarataival jutottunk el idáig, a mi nagy aggodalmaink és sok nyugtalanságunkig!

Mit tartunk hát ily feliratról. Ha ez nem egy még rejtett akciónak kezdete, melyről későbbi tényeknek kell felvilágosítanunk bennünket, akkor az uralkodó erkölteselenségnek legszörlebb vonása. Tévtek, kik azt hitték, a kormánypartnak rosszlelkűsége a kormány bosnyák politikájának

határozott helyeslésében fog nyilvánkozni. Az erkölteselenségnek más fajta virágzik a Tiszakorszakban. A pharizeus kétszínűség a szenteskedő hazugság, a kimondhatatlan és kimeríthetlen világeselés bélyegzik a mai embreket és verődnek fölszínre folyton új és új alakzatokban. A magyar nemzet, a vén és vak Izsák elé áll a felirati bizottság javaslata Jákob ellenzéki hangján és Ézsauinak kormányparti szövegével. Rá lehet-e ismerni? Mi most a kormánypart, igazán kormánypart-e még oly kormány mellett, melynek politikáját elítéli, vagy ellenzék oly kormány irányában, melyet fenntartani akar? De hát mi maga a kormány! Ki fejtje meg a nagy rejtélyt! Tisza Kálmán talán önmagának ellenzéké, aggodalommal van saját politikájára iránt! Egy olyan sphynx, mely önmagát felfalja! Micsoda állást fog elfoglalni a felirati javaslat irányában? Helyeselni fogja a benne kifejezett nézeteket, vagy nem? Akármelyik esetet vesszük, hogyan maradhat meg állásában, mely az elítelt politika képviselőjévé teszi. A vagy Tisza Kálmánnak igazán örök végzte, hogy azt kell cselekednie, a mit elvben és meggyőződésben elítél! Ha ellenzéki korában azt tartotta, hogy a mit elvben vall, azt gyakorlatban nem követheti, most mint kormányfőri úgy hiszi, hogy mit gyakorlatban cselekszik, elvben el kell itélnie? Szörnyű rejtélyek, és kihez forduljunk segítségért, ha nem ama görög böfeshöz, ki határozottan keltelkedett, hogy létez-e ő maga a világon!

Uj muszka-szemtelenség.

A megbotránkosásnak és indignációnak ér-zülete lep meg mindenkort. valamennyisz egy orosz nyilatkozatot olvasunk valamely hírújságban. A megbotránkosás azonban nem annyira ezen nyilatkozatok magok keltik, hanem azok, kik a muszka-kakat gaszgokban, szemtelenségükben támogatják, és azok, kik azt megszervezik, hogy így bánjanak Európával és az igazsággal. Csak egyetlen hatalmaszó volna, mely a szemtelen maczkának doronggal vég felűsre fordítja majd a mulék a kedve arcaztánlankodás a többi hatalmakkal szemben és a háta mögött idő nemet majomnak, ki fültel telj sűgdsága, sem ártana, ha szótznék maczkó pajásá utegeiben.

Konstantinápolyból azt írják, hogy Lobanoff herceg a muszka kormány megbízásából az utolsó bőlgrök jezzükre, melyben a porta panaszt emel a bőlgrök lázadás szitása ellen, azt válaszolja: Oroszország megütözéssel utasítja vissza azon panaszokat, melyeket a porta a Bulgáriában és Kelet Ruméliában működő muszka tisztviselő ellen emelt. Az orosz kormány mindig igyekezett a berlini szerződés stipulációjának eleget tenni és igen bősze volna a portának, csak egyetlen lebeszelyt, hogy ez nem történt. A muszka tisztviselőnek nem csak semmi részük nincs a felkelő csapatok szervezésében, hanem még a gyanus bőlgrökök le is fegyverezték és semmi összeköttetésben vagy solidaritásban nem állnak a felkelőkkel. Ha csakugyan kiért a felhozott helyeken és területeken a lázadás, akkor gondoskodjék a porta alkalmas eszközökkel annak elnyomására. Az orosz kormány egyébiránt már most is kijelenti, hogy minden ártatlanul ontott csepp vért a portát fogja felelőssé tenni. A czar meg nem fogja szenvedni, hogy szabálytalan török csapatok vagy Macedonia mohamedán lakósi által békés polgárok oly módon mérszaroatlanosan le, mint ez mult évben történt.

Kérdjük most, van e ezen iratban csak egyetlen egy tétel, mely nem volna hazugság és a

muszka által elküvetett kegyetlenségeknek a mohamedánokra való tolása? Milyet a mohamedánok Macedoniában fegyvert ragadni merészelték, hogy tüzelyeiket a bőlgr és muszka zsványok ellen veldemléztek, az oroszok már felelőssé tették a portát az ontott vért. Talán azt kívánják a muszka, hogy a törökök magukat öszzetett kezekkel engedjék kiraboltatni s magukat megöletni, nejeiket, lányukat megfertőztetni. Ez Beaconsfield tegnap beszédében még is azt mondta, hogy egyik hatalom sem igyekezett a berlini szerződés határozatait meg nem tartani. Már más lapok is megkíséreltek azon beszédöt Törökországra nézve valami előnyt kiolvasni. Mi erre nézve tegnap lapunkban kimondott ítéletünkkel maradtunk és a mint megbotránkosunk Muszka és Németország, úgy most megbotránkosunk Franciaország és Anglián, melyek jelenleg a keleti ügyben igazságtalanul viselik magukat.

Kiváltvány Bosznia és Hercegovina lakóihoz!

A kiváltvány, melylyel a boszniai és hercegovinai felkelés részesének adott általános büntetését bűbő Filippovics tábornaggyal által Szerajevóban közhírre tették a következő:

Bosznia és Hercegovina lakói! Bosznia és Hercegovina elfoglalása befejeztetett, az ország minden részeit megszállva tartják a cs. és kir. hadak. A közrend és béko helyreállt; a fejteltelenségnek, mely hazákat pusztította, vége vetett.

Még mielőtt áttéltünk határaitokon, ünneplés bízottsát nyrtetek, hogy ő felsége a császár és király hadai mint jó barátaitok jönnék, békét hozván és nem háboru, hogy az ország valamennyi lakosa egyenlő jogot élvezzen a törvény előtt, s hogy mindenkinek meg lesz oltalmazva élete, hité és vagyon.

Voltak, a kik elvakultan föltektek a császár és király atyai szándéka ellen. Amítással és erőszakkal rábírták a lakosság egy részét, hogy ő felsége hadainak fegyveres kézzel ellenálljanak.

Bűnös vállalkozások megüszült, a cs. és k. hadak vítezése minden ellenesség nélkül megszüntetett, a fölkelőket utolsó menedékeiktől kiűzte.

A hadi törvények szigora mindazokra, kik a fölkelésben fegyveres kézzel részt vettek, a leg súlyosabb büntetést mérí.

De meg lévén győzdve, hogy sokan csakis ő cs. és kir. felsége atyai szándékának teljes félreértésével, a szenvedélytől elvakítva, ragadtak fegyvert, s tudomásomra jutván, hogy legböbön hibájukat beláták és ösziónt megbánták, a császár és király kegyelmét és bocsánatát kértém ki számukra.

Kimeríthetetlen kegyében ő felségének méltóztatott engem meghatalmazni a következő általános büntetés kiadására. 1. Bosznia és Hercegovina minden lakosainak, a kik ez országok megszállásakor a cs. és kir. hadseregek által, a fegyveres fölkeléshez csatlakoztak vagy a lazadó mozgalom földezésére és elősegítésére céloz bármily vállalkozásban részt vettek, de attól már elálltak s előbbi lakelyüknek békés foglalkozáshoz visszatértek, tökéletes bocsánat és büntetésmentesség bízottsát.

A büntetés ez elnézés kiterjed az állam hadereje ellen elküvetett még közönséges büntetésekre valamint vétségekre is, amennyiben a fölkelési mozgalommal összefüggésben állnak.

Ezenben oly közönséges büntetést és vétségeket, melyek a fölkeléssel nem fügnek össze, főleg rablójáratások és gyilkosságok, továbbá másnemű erőszakosságok, melyeket politikai indok nélkül csupán haszonéliségből, rozszakaraból vagy gyilkolódásból követtek el, nem részesülnek büntetés elnézésben.

II. Oly egyének, kik a fölkelésben történt részvételtől után menekültek, s korábbi lakhelyükre még föl nem kerültek, vagy pedig még most is valamely fegyveres bandának tagjai, a fönti megszorításokkal szintén élvező az általános büntetésmentesség, de csak azon föltétel mellett, ha e kiált-

küzdve felindulását, megállt onokahangával szemben és udvariasan, de szilárd elhatározottsággal így szólott: — Ha megfontolja a dolgot Lucienne kétségkívül áfofija látni, hogy én nem egyebetem illi örlítésge. Lucienne hasonlag felkelt; egy átható tekintettel az öreg nemes szemébe nézett, és minden egyes szót hangsúlyozva így szólott hozzá: — Éppen, mivel megfontoltam nagybátyám, azért határozom azt tenni, mit örlítésnek tett-szett nevezni. Ezen határozott nyilatkozatra, mely a hangsúlyozás által még erősebb lón, Villeleur gróf néhány lépéssel visszalépett és határtalan ámulat szemlélt a fiatal leányt. Ily megalakodás oly ese ben, midőn ő nyíltan kifejezték akarát, kimondhatatlan engedtelenséggel tünt fel előtte, képtelen volt ezt megmagyarázni és méltóságának ezen kicsinylésé ellen kiváncsiságot költött benne, mely nem volt ment minden felelősségtől. Abelyett tehát, hogy mind magyarázatnak véget vessen, mint ez kevésbé komoly körülmények közt kétségkívül meg is tette volna, egy szerénytelen kérdés által kajsajtolta a nyilatkozatot, melyet óhajott, de melytől egyidőreleg rettegött is. — Ön tehát elhatározta ezen szeszélyt kielégíteni? szót szelidítve a kiáltott, melyet kezdetben használt. Ön elfelejti Lucienne, hogy az ön akarata alá van rendelve, az enyémnek, és hogy kedvteléseire az én meggyőzőseim kirántatik. És ha én megtagadnám ezen öszzegét adni? — Ön nem fogja megtagadni, viszonza hiden Lucienne. Ezen elbizakodásra Villeleur gróf meglepetése a tetőpontra ért. Különben udvariasan odara és ónuralma daczára, melyet legalább látszólag mindig fenntartott, ez alkalommal nem tudta előjni ingerültségét. A legelőnkebb rosulás kifejezésével felkiáltott tehát, és beszéd közben folytató sétáját a szobában. — Valóban ez hallatlan! Önt hallva nem lehetne-e hinní, miszerint önök áll jogában parancsolni és nekem kell engedelmeskedni? Tudja meg Lucienne, hogy ha eddig mértéktelen használtam a hatalmat, melyet nekem a törvény ön

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRSZÁJA.

AZ ÉJFÉL EMBERE.

ENALUT ISTVAN ÉS JUDICIS LAJOS REGÉNTE. A reggeli harangzó minden egyházban megcsendült. Azon ezereféle zaj, mely a párisi időzést sürhetlenné teszi, a nagy város minden izéből szírhözéni kezdett. Páris felébredt azaz a munkálkodó Páris; azon Páris, hol a művészt, kalmár, árus és ügynök mind tevények, azon lázas fáradhatatlan izgatott Páris, mely az élet polgáriságának egy nyugpontnak tekint, fáradalmi pihenésére és munkájá felbeszakítására. A mi a henyélt Párisat, a kéjencek és kéjhölgyek városát illeti, a nap első engarai ennek jelt adtak az alvársra. Így különbözök az idő, és így ágazik szét az élet ezen minden ellentétben bővelkedő városban; a törvényszerű helyiségek akkor zárának be, ha a műhelyek ajtái megnyílnak, a kakas kukorikolása, az egyiket pihenésre a másikat munkára serkenti.

Ezen pillanstan egy bő köpenybe burkolt férfi a babylon utcáján egy kert falnál végig lopózik. — Egy alacsony, a fal nyílásában levő ajtónál megáll, az egy aczéi kulcs segítségével felzárja, mely különféle más kis aprósággal öralanczán függ, belép a kertbe. Sebesen halad, mint egy árnyék vonul végig a fasorokon, míg a fényes kastélyhoz ért, mely egy párisos hely közepén fekszik, de a helyett, hogy a csarnoknál állná be, ismét egy kis kulcsal egy sűrű lombkötőt eltakar ajtót zár fel. Ezen ajtó egy titkos lépcsőre szolgál. A köpenybe burkolt férfi, könnyedén felment a 20. lépcsőn, mely az épületbe vezetett egy utolsó ajtót nyitott fel, és így egy éjjeli lámpa elalvó fényétől világított kis elfogadó terembe lépett. — Először is levette kalapját, letette köpenyét, világító gyújtót és egy íróasztal mellett levő kárpótba hanyatlott. Ekkor szemből egy tárcsát vett ki és tartalmazó az íróasztalra szórta. Temérdek bankjegyek hullt ki belőle, melyet lázas gyönyörrel

szemlél, ezután gondosan számlálni kezdő és egyenlő kis csomagokba káta össze. A személyiség, kivel foglalkozunk, magas, sovány, sőt kissé szikár férfi volt; de ezen csekély hiányt eléggé helyreépította finom tartása és a forogó jelleg, mely egész személyén kitűnt. Pótlétesen szemlére, nehéz lett volna meghatározni korát, mert a majdnem ifjú tűz, mely tekintetéből sugárzott, feltűnő ellentétet képezett a számos redőny homlokán és ösზე veigült hajzatával. De a hanyatlásnak ezen csekély tanujelét, nem lehetett e a fájdalom vagy szenvedélyek eredményei szinte, mint az éveké? Az első állítás valóságos figyelmező szemlélet után meglehetett győződni. Valóban, ha össze-szöritött a fekete vonalakat szeméi körül, tömött szemöldökei mozgékonyaságát és egy bizonyos ideges rángatózást, mely arcvonásain át vonult, figyelmező vizsgálat, könnyű volt a különült, melyet a világbani jártasság bizonyos arcnak kölcsonöz, feltűnő egy viharos folytonos küzdelemnek alávetett lélek lenyomatát.

Midőn bevégzte a bankjegyek olvasását, melyen lélekzetet véve, fel s alá járt a szobában, mint ha a levegő nyomoztatón hatna keblére. — Negyvenezzer frank! mondá egyszerre, kincseit szemlélvé; őh most már élhetek!... És ha késő lenne? tevő hozzá nyugtalanul, ki tudja? ... Egy nap, egy óra ... vagy egy század! Ah én egyszer életemben övös akarok lenni! Ezen szavaknál újra íróasztalához állt, papírt, tollat vett, és sietve a következő néhány sort írta: „Kedves szépem, ne adjon tud a tudva levőn, az öszzeg megvan, és még ma elhozom.” Miután összehajlít és lepecsételte ezen rövid levélkét, a borítékra írta: „Florimonde kisasszonynak Victoire-utca.” Ez be lévén fejezte hálószerzőjébe ment, mely az elfogadó terem mellett volt. Öt percczel később mely álomba szenderült. Ugyanazon kastély tulsó szárnyában egy más lény virrasztott. Ez egy husz éves, feltűnő de hideg szépségű ifjú leány volt. Márványfehérségű, de rideg kifejezésű arczat szemét emeltek, melyekből ritka értelem világott. Széles homloka

ében fekete, de keskeny szemöldökeinek körvonala, ajkai finomsága, melyeket egy kékes kör folyt körül, férfias bátoraság, törhetetlen akarató, uralkodni vágyást, szóval a büszkeségek minden előnyeit és hibáit tanúsították. Grandpér Lucienne mindent látsz és szenvedélyes természetű. Ögöknét a női szív leghevesebb érzelmeire, a férfiant tudott gyűlölni és szeretni; mint hogy szerelme épp oly zarnok lehetett, mint gyűlölete és mint minden más érzelem, nála elragadtatásban és feltűnően nyilvánult. Előtte való este Lucienne el-küldé komornát, egy nyuggyára fektűt és az álom elűzésére egy divatos regény olvasásához fogott; de a könyv csakhamar kihullt kezéből és hosszú óráig mozdulatlanul mely gondolatokba merülve maradt.

Már virradni kezdett, midőn a kertben halk léptek zaja megrázkódtatta. Hirtelen felkelt, egy sebes mozdullal kissé félre vonta a függönyöket és sóváron tekintett ki a leeresztett redőnyök át. Néhány pillanat múlva elhagyta az ablakot, az órára nézett, a mutató öt órát jelezte, ekkor ismét a nyuggyára állt. Kévsé percznyi elmélkedés után, megráztta fejét, mintha megdöbbenhetlen határozottan juttott volna. Újra olvasni kezdett és ez alkalommal semmi eltérő gondolat sem zavarta foglalkozásában. A nap már magasan fén állt az égen, midőn betette könyvét. Most megrázta a csengőt, zsinort; a küszöbön azonnal egy komorna jelent meg. — Césarine, szót hozza, kérje meg Villeleur gróf komornyikát, hogy azonnal tudassa önnel, ha ura elfogadhat engem. Césarine eltávozott és néhány pillanattal később vissza jött urúnőnek jelenteni, hogy Villeleur gróf dolgozó szobájában várja. Lucienne azonban a grófhöz ment. Az utóbbi belépni látván őt, rögtön néhány lépéssel eleje ment, udvariasan megfogta kezét, hogy karszékhez vezet és hízgelő hangon így szól: — Mily szerencsés véletlennek köszönhetem ezen reggeli látogatást, kedves Lucienne? A fiatal leány ezen kérdésre csupán egy dermesztő udvozlettel felelt; ekkor tekintete véletlenül az írő asztalra tévedt, mely még el volt lepve a bankjegyekről, melyeket a gróf néhány óra előtt ott

ványak tartózkodási berületében való kihirdetésétől számított 14 nap alatt, szülőföldjük cs. k. katonai állomás-parancsnokságán vagy pedig a tartózkodási helyükhöz legközelebb eső es. k. állomásparancsnokságnál önként jelentkeznek és hódolatot és engedelmességet fogadnak.

Ki ezt nem a kitűzött idő alatt elmulasztja, ellátásán eseten tekintet nélkül a kihirdetett általános becsúszatra a terhére őt cselekvényeinek képeket a törvény teljes szigorja szerinti, esetleg rögtön bírósági elbírásban fog részélni.

III. Kiterjed a büntetés és elnézése azon egyénekre is, kik oly büntetendő cselekvények miatt, melyekre a főnevelési pontokban büntetésnek biztosítottak, őrizeti, vizsgálati fogságban vannak vagy már elítéltek.

Főzincosok, kik bebizonyíthatólag kiváló részt vettek a fölkészítésben s már fogságban vannak, kizártnak az általános büntetésből, mind a mellett különösen tekintete méltó esetekben kegyelmesei javaslatot is igényelnek is tételnél.

IV. Végül mindazoknak, kik a cs. és kir. hadsergeknek Bosznia és Hercegovinába való beosztását megelőzően a zavarokból és az ezekkel összeköttetésben volt pártvitálokból megszabadultak, mindazon erőszakosságokért, melyeket a politikai mozgalom alkalmával elkövettek, büntetésnek biztosítottak.

V. Ha kétféleképpen támadnának, vajlon ezen általános büntetésnek bizonyos személyjára alkalmazandó-e, vagy hogy bizonyos büntetés és vétségére nézve ezen általános büntetésnek határozatánál fogva a büntetésnek nincsen-e helye, vagy hogy oly egyéneknek, kik több rendbeli büntetéseket már elittették, a büntetés részben enyhíttessék-e, a cs. és kir. II. hadparancsnok-ság fogja egy bírói bizottság javaslatának figyelembe vételére utat nyújt eldönteni.

Bosznia s Hercegovina lakosai.

Ö felseje a császár s király hadereje meghozta nekik a békét s rendet s a lakosság jóérzelmű többségét felszabadította az anarchikus elemek rémuralma alól. Ö felsejének kegyelme ma minden elterjedt megengedi a megterest. Ti ebben új bizonyosság fogjátok találni ö felseje atyai szándékainak. Meg vagyok győződve, hogy az összes lakosság egyensúlyt a császár s király iránti hűségükben, valamint azon törekvésben, hogy, öszintén közreműködve a béke s rend fenntartására, ily módon saját érdekében az ország fejlődését előmozdítsa, lakosságának jólétét emelje, biztosítsa.

A czár betege és Suwaloff jövő-dőbeli politikája.

A „Times” minden az orosz lapok által történt meghirdetéseket és tagadást dacára, még most is fenntartja a lívidi levelezője által közzétett hírt a czár betegségéről és azt komolyabbnak és aggasztóbbnak mondja, mint a muszka lapok azt a világra tudatni akárik. Nem különben az is bizonyos, hogy Suwaloff gróf csak azért tér vissza Londonba, hogy becsut legyen a st. jamesi udvarból. Végre meg azt is jelentik a Timesnek, hogy ez idén a szokott 140.000 embernyi újonc helyett 218.000 újonc fog állítatni, mi bizonyos jele annak, hogy Oroszország a háborút nem tartja befejez tinek.

A diplomáciai világban arról vannak meggyőződve, hogy Suwaloff grófnak időzése Lívidiában igen szomorú eredményt lesz a politikai eseményekre, melyek épen most mindent nagy aggodalmat szelnek. Londonba utazását első lépésnek tartják Goresakoff herceg elmozdítására.

Nem különben legjobb forrásból jövő hírek azt állítják, hogy Bismarck herceg mindent elkövet, hogy Suwaloff herceg nevezessék ki a birodalmi tanácsra állomásra Goresakoff helyére. Ez annak jele, hogy szorgalmi, hogy az eddigig sokkal szorosabban szövetkező és bensőbb német-muszka politika főjén tette, a végre, hogy a belügyekre nézve meg szigorúbb rendszert létesítsenek. A „Times” meg azt is hozzá teszi, miszerint nagyon csalódott mindenki, ki azt hinné, hogy Suwaloff békés politikát fog folytatni, sőt inkább ellenkezőleg, ezen államférfi politikája egészen harcias lesz.

A „Golos”, mely mindig ezen teretéről értesítve látszik lenni, azt mondja, hogy egy osztrák-angol szövetség Muszkaországra nézve igen válságos talán lenni. Ezekhez azt teszi, hogy Oroszország jól tenni, ha minden eshetőségre elkészülne s mindenképp az erős ügyelő hadtestét különbe az orosz-osztrák határa.

A „Journal des Debats” azt mondja, hogy Suwaloff azért jött el oly hamar Lívidiából, mivel a czár egészsége nem engedte, hogy államügyekkel foglalkozzék. Többen a diplomatáknál karból Orloff párisi nagykövettől eziránt tudakozódnak, csak azon választ nyerték, hogy ő Lívidiából ugyan kapott híreket, de ezekben a czár betegsége nincs felcselelt. Így tehát határozottan ő sem tagadhatta el a czár rosszulletét.

felett adott, ez azért volt, mert gyermeknek tekintem jelleme sajátosságát és viselkedését. Kezdetben rabszolgája voltam szeszélyeinek azon reményben, hogy ezáltal némi enyhülést szerezek szerencsétlenségében, annál is inkább, mert ezen szeszélyek nem szárnyaltak túl az észszerű korlátait, de ma rengeteg mérvet öltenek, kötelességem ellenük küzdeni, ha elszennvést is vonom magamra. Husz ezer frank egy ékszerért, borzasztó kiasszony, ily módon drágán fizet meg egy csekély hüségért. En gyónja vagyok unokabékeim és ha segédkezni nyújtanék ily rendkívüli, tüközéshez, magam is megérdemelném, hogy gyámság alá helyezzenek.

Villeleur gróf ezen utolsó szavakat oly heveséggel ejti ki, mely különben nem volt szokása; magát is meglepte és némileg zavarba jöve, hogy annyira túltepte a mérsékelt határt, melyeket rendszeren állaghatatlan szabálynak tekintett, egyszerre lelesendült, a fiatal leányra egy hízog tekintetet vetett, kezét az övébe szorította és majdnem enyelgő hangon így szólt:

— Bocssán meg Lucienne, hogy először életében szolgáltam önök keményen. Ön jól tudja, hogy ezen szigor nem rejlik jellemében és én többet szenvedek mint ön, hogy kényeztetve legyen, valamely örömet önöl megtagadani. De végre okosnak kell lennie. Fontolja meg kérem. Husz ezer frank, ez nagyon. Az ön korában még nem ismerik a pénz értékét; egy játékszer, egy apróság megfizeti, elnyersétek kincseket ádóznak, melyeknek vesztét később sajátánknak kellene. Drága kövek! ah istenen hájja ezen bu disztéseket oly nőknek, kiknek kétes hája a csábítás eszköze, a művészet házigazdái kölcsönzik; szépsége van önköz ezekre, hogy szép legyen? Nezzé meg magát Lucienne és mondja, vajjon a legistább gyémántok versenyzetnekek-e. Nyilván tiszta és sugárzó szemű világgal?

Villeleur gróf szeliden egy tükörhöz vonta unokahúgát és aggálylalt tanulmányozta a hatást, melyet mesterkélt ékes szépsége előidézett. De Lucienne nem tartozott azon ledér nő sorába, kik édeskes szavak, mézes bizelések elkábitanak: Vagyzatlan madár, mely nem látja a vadászfegyvert egy talor fényétől! Midőn a gróf bevezéte

Az európai béke és háború közt.

A német és muszka hírlapok kormányunkat azzal gyanúsítják, hogy szándéka Lengyelországot visszahozni, és hogy erre nézve már Károly Lajos főhercegen is szemelt egy alküldőt. Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak. Azt mondják némely hírlapok, hogy Lengyelországot az osztrák államférfiakról ily okos gondolatot feltételezni maximuma volna az optimizmusnak.

Mag kell itt jegyezni, hogy Porosz-Sziléziának, nem különben a keleti porosz tartományoknak lakossága nagy részben lengyel. Azt sem kell feltennünk, hogy a német kormány a socialista törvényt behozatala által magát egész birodalmában annyira gyűlöletessé tette, hogy a fennnevezett lengyelekkel vegyes területek csak is német lakosokkal bírnának, még akkor sem igen ragaszkodnak a lakosság az annyira gyűlölt Hohenzollern Dinastiához.

Senki sem érzi inkább a válságos katasztrófának közelédtét annyira, mint Bismarck herceg. Senki sem tudja jobban mint ő, hogy a birodalom a népnél minden támaszt elvesztett akkor, midőn császára vasfejűsége arra kényszerítette, hogy egy törvényt hozzon be, melynek czélja nem más, mint az abszolutizmus megőrkítése és minden egyéni, polgári és politikai szabadság megsejtése, úgy szólván felüggesztése, sőt talán nem örökös való megsejtése.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A felirati javaslatok fölolvásása töltte be a mai két óra hosszúság tartó ülést. Azon a kormánypart által a felirati javaslat elkészítésére kiküldött bizottság kedelőben forgó ellenetek, melyekről a múlt héten annyit meséltek, nagy hirtelen elenyésztek s a javaslatot, mely — úgy mondják — kölcsönös engedmények árán jött létre a föltételek mamelukok s azok részéről, kik a szabad vélemény fenntartását adják a kormánypartban, ma nyújt be a gróf Szontagh Pál. Az egyesült ellenetek fölirati javaslatát Apponyi Albert gr., a függetlenségi pártét Verhovay Gyula olvasta föl, melyet lapunk már egész terjedelmében közölt. Polit Mihály a szerb tulzók, Mihajlovics Károly a horvátok nevében nyújtott be — ez utóbbi horvát nyelven egy-egy fölirati javaslatot. A horvátok, mivel magyar fordítása még nem kész s a horvát eredetnek meghaladására nem igen volt valami nagy hajlandósága a háznak, föl sem olvastattak.

Madarász József meg az ülés elején kikelt a közös külügyminiszteriumnak azon a magyar államiságot ignoráló és kigunyoló eljárása ellen, hogy a magyar képviselőház elé terjesztett berlini szerződés némettel hiteseit.

A képviselőház ülése nov. 11-én. Elnök Gyözezy Kálmán, jegyző Baross Gábor. A kormány részéről jelen vannak: Tiszá Kálmán, Trefonta R., Pauler T., Szende B. Bedekovics K.

Ülés kezdete 11^{1/2} órakor. Napirend az irományok bejelentése, továbbá a számvizsgáló bizottság jelentése a letétéről s a 30-ig terjedő bevételéről s kiadásairól. Jun. hó pénztárolni számadás megvizsgálása tárgyában.

A múlt héti jegyzőkönyvnek hiteseitése után elnök bejelenti a következő kérvényeket: Hadmező-Vásárhely város két feliratát az illetékes szabályozása tárgyában; Pécs város feliratát Bosznia és Hercegovina occupációjára ellen; Veszprém megye feliratát a kormány keleti politikája ellen; Csongrád megye három feliratát az illetékhatalomok és a községi jegyző

Mag kell itt jegyezni, hogy Porosz-Sziléziának, nem különben a keleti porosz tartományoknak lakossága nagy részben lengyel. Azt sem kell feltennünk, hogy a német kormány a socialista törvényt behozatala által magát egész birodalmában annyira gyűlöletessé tette, hogy a fennnevezett lengyelekkel vegyes területek csak is német lakosokkal bírnának, még akkor sem igen ragaszkodnak a lakosság az annyira gyűlölt Hohenzollern Dinastiához.

Senki sem érzi inkább a válságos katasztrófának közelédtét annyira, mint Bismarck herceg. Senki sem tudja jobban mint ő, hogy a birodalom a népnél minden támaszt elvesztett akkor, midőn császára vasfejűsége arra kényszerítette, hogy egy törvényt hozzon be, melynek czélja nem más, mint az abszolutizmus megőrkítése és minden egyéni, polgári és politikai szabadság megsejtése, úgy szólván felüggesztése, sőt talán nem örökös való megsejtése.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Mag kell itt jegyezni, hogy Porosz-Sziléziának, nem különben a keleti porosz tartományoknak lakossága nagy részben lengyel. Azt sem kell feltennünk, hogy a német kormány a socialista törvényt behozatala által magát egész birodalmában annyira gyűlöletessé tette, hogy a fennnevezett lengyelekkel vegyes területek csak is német lakosokkal bírnának, még akkor sem igen ragaszkodnak a lakosság az annyira gyűlölt Hohenzollern Dinastiához.

Senki sem érzi inkább a válságos katasztrófának közelédtét annyira, mint Bismarck herceg. Senki sem tudja jobban mint ő, hogy a birodalom a népnél minden támaszt elvesztett akkor, midőn császára vasfejűsége arra kényszerítette, hogy egy törvényt hozzon be, melynek czélja nem más, mint az abszolutizmus megőrkítése és minden egyéni, polgári és politikai szabadság megsejtése, úgy szólván felüggesztése, sőt talán nem örökös való megsejtése.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Ebből magyarázható, hogy Bismarck lelki állapota III-ik Rishardéhoz és Machethéhez hasonlít, hogy mindentlét rémeket lát és érez, hogy Beustnak a párisi állomásra kinevezésétől annyira megijed, De valóban volna is oka megijedni, ha Beust támogatva érezné magát otthonról. Itt azonban még mindig Andrásy működik.

Két momentum az, melyet mindenki nagy faszúltsággal vár. Az egyik Beust gróf beszéde a londoni lord mayor banketjén az európai diplomatai kar nevében. A másik Beaconsfield lordé ugyanezen alkalommal.

Az utolsó táviratok azon hírt hozzák, hogy Bismarck herceg, ki eddig legkevésbé fordított Anglia barátságára és jóakarata megnyerésével, most mindent elkövet, hogy az angol államférfiak befolyását, A mennyeire azonban az angol államférfiak ismerjék, előre mondatjuk Bismarck hercegnek, hogy ezeknél minden igyekezzet, hogy őket jégre vigye, meg fog hisülni. Salisbury egyszer engedett Bismarck nógatásainak, akkor, midőn beleegyezett abba, hogy Ausztria mandatumot nyerjen Bosznia occupációjára. Azóta jobban vigyáznak magukra az angol államférfiak.

Mag kell itt jegyezni, hogy Porosz-Sziléziának, nem különben a keleti porosz tartományoknak lakossága nagy részben lengyel. Azt sem kell feltennünk, hogy a német kormány a socialista törvényt behozatala által magát egész birodalmában annyira gyűlöletessé tette, hogy a fennnevezett lengyelekkel vegyes területek csak is német lakosokkal bírnának, még akkor sem igen ragaszkodnak a lakosság az annyira gyűlölt Hohenzollern Dinastiához.

Senki sem érzi inkább a válságos katasztrófának közelédtét annyira, mint Bismarck herceg. Senki sem tudja jobban mint ő, hogy a birodalom a népnél minden támaszt elvesztett akkor, midőn császára vasfejűsége arra kényszerítette, hogy egy törvényt hozzon be, melynek czélja nem más, mint az abszolutizmus megőrkítése és minden egyéni, polgári és politikai szabadság megsejtése, úgy

